

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[De Natvrali Ex Vngvivm Inspectione Praefagio comment.]

Baldi, Camillo

[Bononiae], 1629

Quid ex vnguium obseruatione colligatur. [Cap. III.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-13286

4 DE VNGVIVM PRAESAGIIS.

maculas habent albas, alij nigras, liuidas rubras, ad nigredinem accedentes; ex his maculis alię radiosæ dicuntur, alię radijs carent, & vt cunque vel sunt in principio, vel in medio, vel in fine vnguis. Diuiditur enim à chyromanticis, in tres partes vnguis, prima ea est, quæ infixæ carni est, vnguis dicitur radix, in plurimis alba, & hæc non solum viuit, sed ferè sensus est particeps, secunda ea est, quæ ad ruborem accedit in his qui bene valentes sunt; Tertia extrema est, quæ neque sentit, neque viuit nisi vt capilli, quare & sine sensu secatur; Hæc autem pars tertia à chyromanticis dispicitur; figuras etiam vnguuium spectare conuenit; nam alij sunt oblongi, alij rotundi, alij recti, quidam curui, turpes pulchri, æquales inter se, in æquales, & male tornati, & impoliti; secūdam loca etiam de vnguibus fertur iudicium, nam quamuis eędem penitus maculæ sint in duobus digitis diuersarum manuum, non idem significant, neque etiam si sint in diuersis digitis eiusdem manus eadem indicant, animi, vel corporis dispositiones, & naturales habitus. Quod ergo loco differāt ex his etiam est manifestum; distinguuntur quoque secundum agere, & pati, quoniam alij sunt robusti, & apti ad labores tolerandos, & opera facienda, prout eorum fert natura, parati, & commodi, alij ex opposita sunt imbelles, & propter mollitiem ad operationes digitorum iuuandas inepti, & inefficaces; Tot ergo videntur esse vnguuium differentiæ, quas tactus, & visus iudicare potest. Neque enim auditus, aut gustus, aut odoratus de his fert iudicium, neq; perse aut per accidēs, vt puto, esse perspicuum.

Quid ex vnguuium inspectione colligi possit. Cap. III.

Considerationem vnguuium sibi proponunt, & chyromantæ, & Physici, vel Medici; at longe diuerso procedunt modo, & alter ab altero diuersam habet intentionem; Chyromantes obseruationibus memorijs, & experiētijs se procedere ait, Physicus ratione vritur, & demonstratio-

DE VNGUIUM PRAESAGIIS.

strationes à signo sumptas vsurpat, chyromantes de futuris contingentibus, & de fortuitis casibus se posse multa asserere putat, ex aduerso de his non cogitat Physicus, sed signa naturalia excipiens, dispositiones, & habitudines, ac propensiones tum animi, tum corporis indagatur, & certis inditijs, quod res ita esse possit, affirmat, nihil tamen necessarium ponens, vt pote qui scit hominem liberum habere arbitrium, & inclinationes naturales superare posse: Nemo enim est qui non mitescere possit, dummodo culturæ patientem accommodet aurem. Et medio, & fine cum differant chyromantici, & physici, putandum est has disciplinas esse toto genere diuersas, planè igitur nomine scientiæ indigna est chyromantia, tum ratione finis, quem sibi proponit dum de futuris contingentibus certum aliquid asserere se posse putat, tum mediæ cum ea, vt diximus nullam in se probabilitatem habeant. Quid enim cognationis, & consequentiæ reperitur, in hoc connexo. Callius habet circularem lineam cingentem primum nodum pollicis; ergo mortem oppetet violentam, & (vt aiunt) laqueo suffocabitur; Item Platoni cingulus Veneris intersectus est, ergo omnifædissima Venere conspurcatus tandem in carceribus diu detentus marcescet; Et qui vniuersalem propositionem pronuntiabit, nullam veritatem agnoscat; Nempe cui omni linea circularis primum pollicis ossiculum perfecte circumdabit laqueo suffocabitur; Quam cum quidam scriptor chyromantiæ aliquantulum tandem confirmare vellet, dicebat, quod sicuti linea illum articulum circumdat, ita laqueus collum; At Physicus naturam vnguium, & digitorum contemplans per illorum definitionem ad principia deueniet, cognitionemque cerebri, & ossium habebit, quæ cum sint partes ad constitutionem hominis requisitæ, & ad instrumentorum compositionem veniant, necesse est, vt et ex instrumentorum contemplatione, quales sint eorum operationes cognoscat. Et quoniam in hac de vnguium significatione, & methodo necessarium erit plures voces à chyromantia

mutuare, operæ pretium me facturum arbitror, situm hæc explicuero; tum quid chyromantæ de vnguibus sentiant paucis narrauero. Sic enim propositum meum facilius exequar, & curiositati eorum satisfaciam, qui hæc, quantum vis falsa cognoscere auent, & simul eorum vanitatem apparere manifestam sentient.

*Chyromantum de digitis, & maculis vnguium
sententia. Cap. I V.*

Circa manum versari chyromantiam ex nomine ipso clarum est; dicitur enim chyromantia, quasi manus cognitio, aut per manum diuinatio; loquitur chyromantes de vola, & lineis quæ in illa sunt, loquitur de digitis, & vnguibus, & maculis, quæ in eis apparere solent, nos de lineis volæ nihil dicere oportet, de digitis quatenus illorum extrema sunt vngues quid sentiant, exponemus. Manum dextram ostendere aiunt, fatum eorum, qui interdium nascuntur, sinistram eorum, qui noctu ex vtero prodierunt; præter hæc digitorum radices, & digitos planetis attribuunt, Veneri pollicem assignant; Ioui indicem, medium Saturno, annularem Soli; Auricularem Mercurio. Pollicis partem inferiorem dicunt Veneri datam, superiorem autem Marti assignant, & uti Mercurio superiorem auricularis, ita inferiorem dant Lunæ; quare duo extremi digiti duos habent planetas, medij vnum tantum; Alij tamen aliter hæc distribuunt, cum hæc ad libitum sint ficta, & his nihil respondeat ex parte rei, nam Lunam ponunt in parte inferiori manus, & Martem in medio collocant; Nobis satis sit hæc nomina supponere; Dextram manum continere prosperitates, sinistram infortunia portendere aiunt, liuidas maculas vocant saturninas, & plumbi naturam referre, & aquam à terra immunda passam indicare; Albæ ad Venerem reducuntur, & ad stannum, quod illius vocant metallum, in his à chymicis aliquantisper dissidentes, qui metalla ex argento viuo, & sulphure generant. Rosæas Iouiales vocant,